

CHĚCZOWI PTŌSZCE

Nie kōzdō białka brĕkùje chłopa doma. Mōże wōlec jinĕ białczy abò zwierzĕta do towarzĕstwa. Colemało nōczĕscy sĕ to kōtĕ, psĕ abò ptŏczi, z jaczych na wiĕrzh wĕcygnĕ kanarka.

Czej sĕ mŏ kŏta, psa abò kanarka doma, to nie znaczĭ, ŷe ni mŏże tam bĕc jinĕch stwŏrzeniŏw, np. dzecy. Leno czej sĕ dzecĕ, to wskŏzywŏ na to, ŷe dzes w ōkŏlim krĕcy sĕ abò sĕ ju zakrĕcył lĕdzczy sŏmc. Ale mĕ sĕ zajimŏmĕ białkama, co wŏlĕ co jinĕgŏ.

Co rŏźni chłopa ōd kanarka? Kanark je ŷŏt-ti, a chłop mŏże bĕc np. mŏdrim ptŏszkĕ, taczim, co to lŏtiwŏ sobie ōd-nĕt-donĕt bez zajĕcŏ. Kanark mŭsi bĕc sŏmcĕ, bĕ jinaczi nie spiĕwŏ, a na co kŏmŭ niemi ptŏch w klŏtce? Chłop ni mŭsi bĕc sŏmcĕ,

bŏ mŏże bĕc babĕ. W caŏscĕ, czej za pŏmału jedze aŭtŏĕ. Sĕ tĕż taczĭ, co jima bĕło za cĕżkŏ miĕszk nosĕc a z Andrzeja zrobilĕ sĕ Anĕ. Za to jidze letkŏ nawetkĕ sĕ do pŏlsczĕgŏ sejmŭ zadostac. Kanark je, jĕ i spiĕwŏ. Chłopi tĕż, biwŏ, ŷe spiĕwiĕ. Ale ze swiĕcĕ, ze swiĕcĕ taczich szĕkac. A jak ju zarĕczy, to nie wiĕsz, czĕ to zacziĕlĕ ũprawiac kanalizĕ, czĕ czasĕ jakŏ bana abò jiny TIR nie nadjĕdzdŏ. W caŏscĕ chłopszczi spiĕw za kanarkĕ nie szlachŭje. Chiba ŷe Andrzej-Ana i... tedĕ taczĕ wĕsŏczĕ tŏnĕ sĕ barzi mŏżlĕwĕ. Pŏdobno jim brzĕdszi kanark, tim piĕkniĕszĕ tŏnĕ ze se wĕcygŏ. Pŏdobno je z chłopama. Ti piĕkny z ũrodzeniŏ ni mŭszĕ specjalno sĕ narobic, cobĕ takĕ białkĕ ŷŏchlĕc. Temŭ bierzĕ sĕ za to, czej sĕ jesz młodi a białczy majĕ krŏtczi wid. A jak ju jakĕ chwĕcĕ, tej trzimĕ! Pŏzni grĕbiejĕ, slepnĕ a chĕrĕ na pŭczel jima wlŏzajĕ i je corŏz cĕzi ze wszĕtczim, tĕż z białkama. Nŏgŏrzi majĕ ti z mĕtra cĕti. Őd maŏscĕ cwiczĕ sĕ, jak zwrŏcac na se ũwŏgĕ, cobĕ jich nie ũdeptac a wĕsłĕchac. Majĕ nŏlepszĕ nawijkĕ. Pŏtrafiĕ spiewac na kŏzďĕ nŏtĕ: sŏdkŏ, grozno, grĕbŏ a wĕsŏk. Znŏta jaczĕgŏ chłopa? Gwĕsno, ŷe jo! Ti mŏli chłopi wlŏzajĕ na nŏwĕszĕ stŏlczi, a ŷe majĕ „spiĕw” wĕrobiony – do pŏznĕch latkŏw rozmiejĕ białczy czarĕc. A ōne jich wĕbiĕrajĕ i temŭ tak mĕ z tĕ demŏkracjĕ wĕzdrzimĕ...

W czim kanark (łac. *spsziĕwŭs chĕczus*) je lepszi ōd domŏwĕgŏ chłopa (łac. *chlapŭs chĕczus*)? Przede wszĕtczim dobrze sĕ do białczy ōdzĕwŏ. Trĕluje, a nŏgŏsni, czej je rŏd abò jak przĕmŏwiŏ tescowŏ. Chłop w tĕch dwŭch razach sedzy cĕchŏ. Taczĭ kanark maŏ do ŷĕcŏ brĕkùje. Jaczĕ ŷŏrno do pŏdzobaniŏ, co na tĕpieniĕ pazurkŏw, kroplĕ wŏdĕ, swŏje szĕrĕ nŏrtĕ a swiĕti bezpiek. (Mŏj kanark Fĕlk straszno nie lĕdŏ, czej ōb noc ōbzĕrŏm filmĕ z kŭng-fŭ – reno wĕriwŏ

sobie piŏrka. Białka z zoŏlogicznĕgŏ gŏda, ŷe to ze stresu. Kŏ kanark nie wiĕ, ŷe to je leno film...). A jesz tej-sej kanark pŏtrzebŭje, cobĕ mŭ klŏtkĕ wĕczĕszĕc.

Chłop tĕż za wiele do ŷĕcŏ nie brĕkùje. Leno, ŷebĕ gŏ dozerac. Lubi zjesc, wĕpic a nawetkĕ czasĕ tĕż pŏdzobac. Szĕrĕ nŏrtĕ kŏchŏ

baro. Czejbĕ mŭ delĕ internet darmŏk – jak nen kanark bĕ le w swŏji klŏtce sedzŏt. Jak gŏ sĕ wĕpŭscy pŏ tim bŭten, je czĕsto ōd se. Nie wiĕ, co ze sobĕ zrobic, i szukŏ pŏdobnĕch ptŏszkŏw, cobĕ w grĕpie co mĕdrĕgŏ ũsadzĕc. Abò chŏc wĕpic, le kropla to mdze wierĕ za maŏ. Biwŏ, ŷe chłop rozmiejĕ kŏl se pŏsprĕtac, w caŏscĕ, czej bĕt w wŏjskŭ. Z pranim ju nie je tak rozewŏ. Przĕ chłopach je mŏdro a czĕscy – czŏrno. Majĕ ōni w se wiele wŏdĕ, co jĕ mŭszĕ bez skŏrĕ do ōbleczeniŏw przelĕwac. Temŭ do praniŏ je skŏpicĕ. Sĕ w tim rzeczĕ, co lŷi przĭndze nowĕ kŭpiac jak wĕprac, bŏ kŏszt proszkŭ, pŭinu, wŏdĕ a prĕdu spŏtrzebŏwŏny na doprowadzeniĕ taczĭ chłopszczi strĕflĕ do pŏchnieniŏ – je dzĕl wĕszĭ jak kŭpieniĕ nowi. Jemŭ mŭsi tĕż czasĕ platowac kŏszle. Kŏl ptŏcha tegŏ ni ma. Chłop jĕ wicy jak kanark, a je przĕ tim wĕmĕslniĕszĭ. Nie chce nudlŏw trzĕ razĕ w tidzeniu. Wcyg le bĕ chcŏt do te co miĕgŏ ōd białczy czĕc ō tim, co zrobił. Jaczi to ōn prawie je mĕster. Kanark taczĭ nie je. Chłop co sztŏt jakĕ nowĕ zabŏwkĕ mŭsi miec. A to aŭtŏt, a to nowi statk do rĕbŏw łowieniŏ, chŏcŏ w bŏtkŭ le bŭdle ōstaĕ a doma nicht tegŏ nie dzegwi. Kanark niĕ. Nie pĕskŭje, czej mŏ smiecĕ wĕniesc abò czej sĕ na pŏspŏlnym kŏnce do nĕdzi pŏprzelĕwa białce kasa. Ale ōd kanarka ni ma pŏdatkŏwi ũldzi...

TŌMK FŌPKA